

De 18-jarige Dexter Budding is zwaar gehandicapt en heeft intensieve begeleiding nodig. Dat doen z'n ouders zelf, maar dankzij een unieke samenwerking met Esdégé Reigersdaal wordt hun zware taak nu verlicht.

Dexter

Onder de vleugels van Reigersdaal

Gert van der Maten
g.van.der.maten@hollandmediacombinatie.nl

Heerhugowaard * Zodra hij wakker is moeten ze met hem aan de slag, de ouders van de 18-jarige Dexter Budding. Want Dexter is zwaar gehandicapt. Hij heeft de intelligentie van een baby, maar is wel mobiel. Dus gaan zijn ouders met hem wandelen, zwemmen, op pad. Dexter moet altijd begeleid worden. Vanwege een slaapprobleem heeft hij medicijnen nodig om in slaap te komen, maar ook om door te slapen. Daarom staat 's nacht de wekker op kwart over twee en moet Dexter zijn medicatie. Jaar in jaar uit, alle dagen.

Tot nu dan. Ouders Josette en Mark Budding tekenden onlangs een overeenkomst met Esdégé Reigersdaal. Voor het eerst kunnen ze nu de nachten doorhalen omdat iemand van de instelling de nachtmedicatie komt toedienen. „Ik heb mijn vrouw door die gebroken nachten zien veranderen”, zegt Mark. „Verschrikkelijk.”

De twee zorgen al jaren zelf voor hun zoon. In 2007 doekte zij haar kapsalon op en hij kozijnenfabriek. Betaald uit Dexters persoonsge-

bonden budget (pgb) gingen ze zelf zorgen voor de jongen. Want zorginstellingen slaagden er niet in om Dexter de begeleiding te geven die eigenlijk nodig is zonder hem bijvoorbeeld te verdoven met medicijnen of vast te binden. Afschuwelijk vonden Josette en Mark dat.

De zorg in eigen gezin is zwaar. „En kwetsbaar”, zegt Mark. „We hadden de taken verdeeld, maar als ik bijvoorbeeld mijn been had gebroken, was het hele project ingestort.” Nu is daar Esdégé. Als zoiets gebeurt, levert de instelling een flexwerker, zo vertelt directeur Pierre Quaedvlieg. „Ze kunnen gebruik maken van al onze voorzieningen.”

Appartement

Het gezin is ook verhuisd van Haarlem naar de Esdoornlaan in Heerhugowaard, onder de neus van Esdégé. Samen met de instelling vond de familie daar een voormalig taxibedrijf met woning. In de grote garage aan de achterkant wordt in de komende maanden een appartement voor Dexter gebouwd. Een deel van de tuin wordt voor hem afgescheiden, zodat hij wel naar buiten kan maar niet de straat op.

Josette en Mark komen samen met andere begeleiders in dienst van een speciale stichting. Zodat het begeleiden van de jongen nu een baan wordt met normale werkuren zodat er rust komt in het gezin. Want er is ook nog Dexters zus Madé voor wie nu ook meer tijd beschikbaar komt.

En bovendien is er de geruststelling voor de toekomst. Als Josette en Mark de zorg later niet meer aankunnen, is er Esdégé die Dexter dan zal verzorgen en begeleiden zoals zij dat altijd gedaan hebben. Quaedvlieg zegt dat deze constructie nieuw is en niet met iedereen is aan te gaan.

„Josette en Mark hebben de regie, maar wij zijn eindverantwoordelijk. In zo'n opzet moet je wel het vertrouwen hebben dat de ouders de zorg op een goede manier aanpakken.” En dat vertrouwen is er, zegt Quaedvlieg.

Op het feestje ter ere van de overeenkomst, eet Dexter als eerste een gebakje en dan gaat hij naar zijn snoezelruimte. „Om even op te laden”, zegt Mark. Klaar voor een nieuwe activiteit.

Het echtpaar kijkt blij, maar is niet uitgelaten. „We zijn moe”, zegt Mark. „Maar van binnen zijn we zo gelukkig en opgelucht.”

Ouders houden regie met steun van instelling

Regionaal **9**

Dexter

Zorgwoning voor
gehandicapte
Dexter Budding

Dexter Budding met zijn vader Mark.
FOTO'S HELENE WIESENHAAN PHOTOGRAPHY